

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/34/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121010024
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8121010024.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.06.2025, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. C. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/2/2021 zo dňa 09.01.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovaný:

A. B. C., nar. X.X.XXXX v D., trvale bytom E. F.,
G. H. XX, okr. D.,

je v i n n ý, ž e

- od bližšie nezisteného dňa, pravdepodobne niekedy od jari roka 2020 do 27.6.2020 v rôznych miestnostiach dvojpodlažného rodinného domu, nachádzajúceho sa v obci E. F. E. I. G. H. XX, okr. D., ktorý je miestom ich spoločného trvalého bydliska, prostredníctvom SMS správ a komunikácie cez aplikáciu Messenger viackrát týždenne a v rôznej dennej dobe volal svoju maloletú dcéru B., nar. XX.X.XXXX k sebe na poschodie rodinného domu do miestnosti, kde sa v tom čase nachádzal, najčastejšie do svojej pracovne a spálne, pričom po príchode maloletej zatvoril dvere a od maloletej požadoval, aby sa mu po tom, čo sa on sám vyzliekol, hrala s jeho penisom tak, že jej ukázal pohyby, ako to má robiť, že mu ho má ťahať, stísať alebo naťahovať, taktiež jej ukázal video, podľa ktorého od nej žiadal, aby mu obľízala penis, čo však maloletá odmietla a on to akceptoval, čím tento čin spáchal na blízkej osobe, svojej dcére s vedomím, že táto v čase spáchania skutku ešte nedovršila 15-ty rok svojho veku,

t e d a

- iným spôsobom sexuálne zneužíval osobu mladšiu ako pätnásť rokov,

č í m s p á c h a l

- zločin sexuálne zneužívanie podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona.

Z a t o m u u k l a d á:

Podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1, § 49 ods. 1 Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu podmieničného odsúdenia na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zákona ukladá povinnosť v skúšobnej dobe podrobiť sa psychoterapii.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného A. B. C. vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- od bližšie nezisteného dňa, pravdepodobne niekedy od jari roka 2020 do 27.6.2020 v rôznych miestnostiach dvojpodlažného rodinného domu, nachádzajúceho sa v obci Nižná Šebastová na ulici G. H. XX, okr. D., ktorý je miestom ich spoločného trvalého bydliska, prostredníctvom SMS správ a komunikácie cez aplikáciu Messenger viackrát týždenne a v rôznej dennej dobe volal svoju maloletú dcéru B., nar. XX.X.XXXX k sebe na poschodie rodinného domu do miestnosti, kde sa v tom čase nachádzal, najčastejšie do svojej pracovne a spálne, pričom po príchode maloletej zatvoril dvere a od maloletej požadoval, aby sa mu po tom, čo sa on sám vyzliekol, hrala s jeho penisom tak, že jej ukázal pohyby, ako to má robiť, že mu ho má ťahať, stísať alebo ňahať, taktiež jej ukázal video, podľa ktorého od nej žiadal, aby mu obľízala penis, čo však maloletá odmietla a on to akceptoval, čím tento čin spáchal na blízkej osobe, svojej dcére s vedomím, že táto v čase spáchania skutku ešte nedovŕšila 15-ty rok svojho veku.

Za to obžalovanému uložil podľa § 201 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona a neexistencii priťažujúcich okolností trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný a to priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní po vyhlásení a odôvodnení rozsudku, ktoré odvolanie dodatočne písomne odôvodnil prostredníctvom zvoleného obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd založil odsudzujúci rozsudok na výpovedi maloletej poškodenej, ktorej výpoveď na hlavnom pojednávaní korešpondovala v podstatných rysoch s jej výpoveďou z prípravného konania, ktorá bola taktiež na hlavnom pojednávaní oboznámená, na hlavnom pojednávaní sa vyskytli menšie nezrovnalosti vo výpovedi poškodenej, tieto drobné odchýlky nerobia jej výpoveď nevierohodnou. Poukázal ďalej na ustanovenie § 2 ods. 7 Tr. poriadku, podľa ktorého každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak. Poukázal aj na ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. poriadku, podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy pritom obstarávajú z úradnej povinnosti, právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Citoval aj ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku, podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Odvolateľ poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Tzov/5/2005, z ktorého vyplýva, že nedostatky dokazovania v prípravnom konaní a absencia reálnej možnosti vykonania ďalších dôkazov, vrátane výsluchu jediného svedka vypovedajúceho v prospech obžaloby, nie je adekvátne prenášať do súdneho konania, keďže orgán činný v trestnom konaní, konkrétne prokurátor nesie dôkazné bremeno a tým aj zodpovednosť za zákonné vykonanie a predloženie dôkazov, o ktoré opiera obžalobu. Aj keď zo strany odvolacieho súdu bol zaujatý postoj

a vyslovený právny názor, ktorý je záväzný pre súd nižšieho stupňa po vrátení veci spočívajúci v tom, že poškodená svedkyňa mal. B. C. doposiaľ nebola vypočutá kontradiktórnym spôsobom. Okresný súd po zrušení veci tento svoj záväzný procesný nedostatok po zrušení veci a v ďalšom konaní podľa názoru odvolateľa vôbec neodstránil a opakovane sa dopustil procesného pochybenia nedostatku kontradiktórnosti vypočutia jedinej svedkyne maloletej poškodenej B. C.. Toto opakované pochybenie okresného súdu je podľa názoru odvolateľa zrejme a vyplýva zo samotného výsluchu poškodenej, ku ktorému došlo pred okresným súdom na hlavnom pojednávaní dňa 14.11.2023, kde procesný súd na samom začiatku hlavného pojednávania vyhlásil uznesenie, kde podľa § 262 Tr. poriadku vylúčil obžalovaného A. B. C. z pojednávacej miestnosti počas výsluchu poškodenej maloletej B. C. Aj keď takýto nesprávny a nezákonný postup súdu namietal prítomný obhajca obžalovaného, samosudca námietke obhajcu nevyhovel a bez použitia audiovizuálnych prostriedkov (kamerový systém) uskutočnil výsluch svedkyne maloletej B. Aj pri uskutočnení samotného výsluchu maloletej svedkyne došlo podľa názoru odvolateľa zo strany súdu k ďalšiemu nesprávnemu procesnému postupu a to v tom, že svedkovi pri výsluchu nebola daná možnosť, aby sám súvisle vypovedal o všetkých skutočnostiach, ktoré sú mu vo veci známe, a až po takomto výsluchu mu bolo umožnené klásť otázky na objasnenie neúplností, nejasností alebo rozporov s tým, že nesmú sa klásť otázky sugestívne a kapiózne. To, že došlo ku kladeniu sugestívnych a kapióznych otázok svedkyňi maloletej B. C. ako zo strany súdu, tak aj okresného prokurátora, svedčia podľa názoru odvolateľa samotné jednotlivé položené otázky (prokurátor: Prečo si prišla k tomu, že je to zlé? Mám to chápať, že ťa prinútil, aby si to chytila, žiadal, aby si robila aj pohyby rukou, bol ocko oblečený?). Ako to z rozhodovacej činnosti všeobecných súdov SR ako aj publikovaných odborných článkov k problematike zákonnosť, výsluch, hlavné pojednávanie, dôkaz, kontradiktórnosť, odsúdenie, obvinený, rovnosť zbraní, svedok, prípravné konanie, publikovaný Doc. JUDr. Jozef Čentéš PhD., JUDr. Marta Kolcunová vyplýva, jedinou z charakteristických čŕt širšieho ponímania spravodlivého trestného konania je rešpektovanie princípu rovnosti zbraní. Konceptia spravodlivého trestného konania zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie, počas ktorého procesné strany majú právo nielen navrhnúť, prípadne predložiť dôkazy na podporu svojich tvrdení, ale aj právo oboznámiť sa, vyjadriť k dôkazom predloženým druhou stranou s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Rešpektovanie tohto práva je úzko spojené s právom obvineného na riadne dokazovanie v zmysle článku 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Trestný poriadok SR vyžaduje vykonanie výsluchu osoby mladšej ako 15 rokov obzvlášť ohľaduplne a po obsahovej stránke tak, aby sa výsluch nemusel opakovať. Aj v tomto prípade však treba postupovať podľa pravidiel a umožniť vypočúvajúcemu samostatne opísať dej a otázky klásť až po tom, ako by sám nevedel pokračovať, resp. až po tom, ako niektoré okolnosti treba vysvetliť podrobnejšie. Otázky treba klásť zrozumiteľne, primerane veku. Trestný poriadok ustanovuje prísnejšie podmienky v prípade výsluchu osoby mladšej ako 15 rokov. Výsluch takejto osoby sa má vykonať s využitím technických zariadení určených na prenos obrazu a zvuku tak, aby takáto osoba bola v ďalšom konaní opätovne vypočutá len výnimočne. Ďalší výsluch takejto osoby sa môže v prípravnom konaní vykonať len so súhlasom zákonného zástupcu, resp. opatrovníka. V konaní pred súdom sa tento dôkazný prostriedok vykoná ako dôkaz na technickom zariadení. Opakovaný výsluch takejto osoby možno vykonať len výnimočne. Zvukový, obrazový alebo obrazovo-zvukový záznam zachytávajúci výsluch osoby mladšej ako 15 rokov musí byť doplnený správou o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný a záznam musí byť prepísaný. Ďalej odvolateľ zdôraznil, že je treba brať do úvahy, že zásada kontradiktórnosti konania ako zásada rovnosti zbraní vyplývajúca z princípov spravodlivého procesu obsiahnutého v článku 6 Dohovoru platí pre celé trestné konanie. Najúplnejšie sa presadzujú na hlavnom pojednávaní (verejnom zasadnutí súdu), na ktorých sa rozhoduje o najdôležitejších meritórnych otázkach trestného konania, t. j. o vine a treste (ÚS ČR III ÚS 239/04). Z kontradiktórnostnej zásady procesu vyplýva, že účelom trestného konania nie je len spravodlivé potrestanie páchatela, ale aj fair proces, t. j. spravodlivé súdne konanie, ktoré je nevyhnutnou podmienkou existencie demokratického štátu. Aj z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR vyplýva, že výsluch svedka zodpovedajúci článku 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru sa musí zásadne uskutočniť na verejnom hlavnom pojednávaní za prítomnosti obžalovaného, ktorý musí mať možnosť hodnotiť vierohodnosť svedka na základe priameho pozorovania správania a reakcií svedka (ÚS 140/04). Zo súdneho spisu je zrejme, že maloletá svedkyňa bola ako svedok vypočutá ešte pred vznesením obvinenia, čo Trestný poriadok síce umožňuje, avšak princíp zachovania rovnosti strán a kontradiktórnosti vyžaduje, aby bola zabezpečená možnosť účasti obhajcu obvineného ako aj účasti priamo obvinenému pri týchto úkonoch (NS SR 6To/66/02), publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov SR 15/2003 pod č. 81. Uvedené platí o to viac, ak výpoveď maloletej svedkyne má byť jediným priamym usvedčujúcim dôkazom v trestnom konaní vedenom proti obžalovanému. Ďalej odvolateľ v odvolaní vyslovil názor, že z procesného hľadiska je neprípustné,

aby osoba, ktorá bola vypočutá pred dovŕšením 15. roku veku za dodržania podmienok uvedených v § 135 Tr. poriadku v čase výsluchu pred súdom ešte nedovŕšila 15-ty rok veku, nie je možné vykonať takýto dôkaz prečítaním zápisnice bez splnenia podmienok uvedených v § 263 Tr. poriadku. Aj ESĽP judikuje, že ak ide o výpoveď, ktorá môže mať rozhodujúcu alebo významnú úlohu pri uznaní obvineného za vinného a ktorá nebola v prípravnom konaní vykonaná za podmienok kontradiktórnosti, možno ju na hlavnom pojednávaní v konaní pred súdom prečítať len vtedy, ak svedok opätovne na hlavnom pojednávaní vypovedal, avšak pri dodržaní princípu rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania, k čomu v prejednávanej veci podľa názoru odvolateľa nedošlo tak v prípravnom konaní, ako aj po zrušení veci odvolacím súdom, aj okresným súdom pri novom rozhodovaní (súd vylúčil obžalovaného z pojednávacej miestnosti počas výsluchu svedkyne maloletej B.). Pokiaľ by odvolací súd alternatívne vzhľadom na doposiaľ zistený skutkový stav a všetky okolnosti prípadu pri hodnotení dôkazov jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti neuveril obrane samotného obžalovaného a osvojil si dôkazy a skutočnosti, na ktoré poukazuje prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozsudku za správne a takto zistenému skutkovému stavu zodpovedá aj správna právna kvalifikácia, je potrebné zrevidovanie výroku o treste zo strany okresného súdu, ktorý bol obžalovanému uložený v rámci kritérií uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov na dolnej hranici stanovenej trestnej sadzby stanovenej za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona. Pri rozhodovaní o výške uloženého trestu v danej prejednávanej veci je možné a prichádza do úvahy aplikácia § 39 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorého, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Podľa citovaného ustanovenia je teda potrebné skúmať predovšetkým fakt, či vzhľadom buď na okolnosti prípadu, ktorými sa rozumejú také skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť povahu, charakter a iné objektívne okolnosti spáchaného trestného činu, ktorými môžu byť aj zákonné znaky skutkovej podstaty, ak charakterom spáchania vybočujú z obvyklých prípadov alebo pomery páchatel'a, ktorými sa rozumejú osobné a osobnostné hodnotenie osoby, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu a tiež okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný, by použitie zákonnej trestnej sadzby bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a súčasne to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Ďalej poukázal na znalecký posudok znalkyne D. J. H. a B. K. L., ako aj vypočutých jednotlivých svedkov, že u poškodenej nebola zistená prítomnosť negatívneho prežívania v súvislosti s konaním obžalovaného, celkové vyšetrenie nepreukázalo prítomnosť takýchto stôp, v čase vyšetrenia zmeny jej psychického stavu neboli zistené, maloletá si neuvedomovala kontext a vážnosť situácie, všetko vnímala a považovala ako hru. Znalkyňa B. L. v závere svojho posudku a doplnku k nemu uviedla, že ani PPG vyšetrenie prítomnosť poruchy osobnosti ani sexuálnej deviácie nezistila a nie je potreba uložiť ochranné, ani psychiatrické, ani sexuologické liečenie. Obžalovaný netrpí duševnou chorobou, či poruchou a motivácia nebola sexuologicky deviantná, nie sú dané znaky takagatrolfilnej orientácie obžalovaného, čo znamená erotický vzťah ku vlastnej dcére. Dieťa toto konanie obžalovaného nevnímalo ako niečo, čo by mu ubližovalo, posudzovalo to ako hru tak, že na jeho psychike sa neprejavilo do takej miery, ktorá by mu spôsobila väčšiu ujmu na psychike a celkovom zdraví, na čo je podľa obhajoby potrebné zo strany súdu pri úvahe o druhu a výmere trestu prihliadať. Ďalšou skutočnosťou, na ktorú je potrebné pri rozhodovaní o výmere trestu prihliadať, je aj doba, ktorá od spáchania skutku uplynula, a po ktorú sa trestné stíhanie vedie, ale predovšetkým aj skutočnosť, že osobná sloboda obžalovaného už bola obmedzená väzbou, pričom po prepustení z väzby mu bolo uložených množstvo obmedzení, z ktorých doposiaľ trvá jeho obmedzenie stýkať sa s maloletou dcérou. Väzba u obžalovaného trvala od 07.07.2020 do 16.02.2022. Doba trvania väzby a všetky uložené opatrenia, vrátane zákazu stretávania sa s maloletou a všetky okolnosti prípadu nie sú nevyhnutné pre dosiahnutie účelu trestu ukladať obžalovanému trest v rámci zákonnej trestnej sadzby, v dôsledku čoho by tento trest bol pre obžalovaného neprimerane prísny a na zabezpečenie ochrany spoločnosti ako aj prevýchovy páchatel'a postačí, že za použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní troch rokov s podmieňaným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu troch až štyroch rokov, ako aj uloženie probačného dohľadu nad správaním sa obžalovaného v skúšobnej dobe splní svoj účel a to ako v rámci individuálnej, tak aj generálnej prevencie. Táto právna argumentácia obžalovaného má opodstatnenosť a vyplýva aj pri rozhodovaní odvolacieho súdu v obdobnej veci vedenej na Krajskom súde v Prešove v konaní pod sp. zn. 1To/33/2015.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 T. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší

rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal napadnutý výrok rozsudku, tak výrok o vine ako aj treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že v danom prípade skutková veta rozsudku nezodpovedá právnej kvalifikácii skutku aj ako zločinu podľa § 201 ods. 2 Tr. zákona, a preto bolo potrebné rozsudok zrušiť tak vo výroku o vine ako aj vo výroku o treste.

V prvom rade krajský súd konštatuje, že ide o v poradí druhé rozhodnutie krajského súdu, keď uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/18/2021 zo dňa 30.09.2021 bol zrušený v poradí prvý odsudzujúci rozsudok okresného súdu a vec bola vrátená tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie a to predovšetkým s poukazom na skutočnosť, že jediný priamy usvedčujúci dôkaz a to výpoveď maloletej poškodenej B. C. nebol v prípravnom konaní ani v konaní pred okresným súdom vykonaný ani raz kontradiktórne. Krajský súd pritom vychádzal z ustálenej súdnej praxe a poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R40/2010, zdôrazňujúc, že vnútroštátne orgány majú postupovať tak, aby v priebehu celého trestného konania bolo minimálne aspoň raz poskytnuté obvinenému právo zaručené čl. 6 ods. 1 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Výpoveď maloletej poškodenej bola jediným priamym usvedčujúcim dôkazom. Taktiež sa krajskému súdu javilo nutným doplniť dokazovanie výsluchom znalkyň z odboru psychológia a z odvetvia psychiatrie a sexuológie, ako aj zabezpečiť, aby bol do spisu predložený dôkaz a to závery znalca z odboru elektronika nielen odkazom na súbor, ale tak, aby obsah správ, ktoré boli zistené v mobilnom telefóne obžalovaného bolo možné pred súdom prečítať ako dôkaz.

Krajský súd konštatuje, že po zrušení veci a vrátení na nové prejednanie a rozhodnutie okresný súd vykonal vo veci veľmi rozsiahle a podrobné dokazovanie, pričom rešpektoval právny názor nadriadeného súdu a doplnil dokazovanie v rozsahu tak, ako to bolo v zrušujúcom uznesení krajského súdu nariadené. V konaní pred súdom prvého stupňa boli zákonným spôsobom vykonané všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie. Okresný súd vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správny skutkovým záverom.

V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, ktoré konkrétne dôkazy vo veci vykonal, ktoré skutočnosti z nich vyplývali a na základe ktorých konkrétnych dôkazov svoje skutkové závery ustálil. Podrobne a logicky popísal, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov, ako aj to, prečo obrane obžalovaného neuveril, a akými právnymi úvahami sa spravoval. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku podrobné a vecne správne, pričom krajský súd sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje. Len vzhľadom na obranu obžalovaného a jeho odvolacie námietky odvolací súd považuje za potrebné niektoré skutočnosti zvýrazniť a doplniť.

Do práva na spravodlivý proces podľa § 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne právo strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadí jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 339/2008, II. ÚS 197/2007, II. ÚS 78/2000, V. ÚS 252/2004).

Krajský súd k vykonanému dokazovaniu uvádza, že obžalovaný A. B. C. v konaní pred súdom vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, že nemal dôvod, niečo také od svojej vlastnej dcéry vyžadovať a nevie prečo, si to manželka takto vysvetľuje. V roku 2019 chceli dať dcéru do tábora a chceli jej vysvetliť niektoré veci ohľadom chlapcov. D., G. M. N. K. L. C. D. O., P. Q. C. R., S. T. L. K. Q., H. J. D. U. S. U., U. J. K. R. K.. On v tom čase menil prácu, každý mal od neho vysoké očakávania a on mal problém aj v sexuálnom živote. Dcéra ich sledovala, zakrádala sa po schodoch, bola zvedavá, pýtala sa ho, H. B. B. R. E. M., Q. J. D., G. B. N. V. R. S. E.. Zvykla im klamať, dávala fotky na internet, čo mala zakázané, niektoré veci následne zvalila na brata, stále chcela nový telefón, úmyselne rozbila mobil s tým, že dostane nový, vydierala ho, že ostatné deti dostali za vysvedčenie mobil, počula ako

sa s manželkou rozprávali o tom, že kolegov známy mal problém, že dcéra chcela telefón, a preto si na otca vymyslela sexuálne zneužívanie. S dcérou si písal na Messengri preto, že táto sa sústavne hrala s telefónom, nereagovala na to, keď ju volali. K tomu, čo sa stalo 27.06.2020, uviedol, že dcéra mu hovorila, že chce nový telefón a keď manželka prišla k nim, tak dcéra to asi chcela zamaskovať a skryť, aby manželka nevedela, že sa rozprávajú o mobile. Výpoveď obžalovaného vyhodnotil súd ako účelovú vykonanú v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti, keď ohľadom situácie zo dňa 27.06.2020 vypovedala bývalá manželka obžalovaného odlišne tak, že obžalovaný bol prekvapený, rýchlo vzal do ruky spinner a povedal, že ukazuje dcére, ako sa s ním hrať, pričom spinner mali deti doma už dlhšie.

Zo spáchania skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, je tento usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedkyne bývalej manželky J. C., ktorá vo veci dňa 01.07.2020 podala trestné oznámenie a následne v priebehu celého trestného konania vo veci vypovedala konzistentne. Počas manželského spolunažívania viackrát mala podozrenie, že ju manžel podvádza, k čomu dospela na základe správ v telefóne aj v počítači, pričom zo všetkých týchto vecí sa obžalovaný vyhovoril, že sú nepravdivé, vyčítal jej, že je hysterická, domýšľavá, že mu neverí, čím u nej vyvolal pocit, že je ona na vine a vždy sa mu následne ospravedľovala, až dospela do štádia, že to prestala riešiť. V sobotu 27.06.2020 prišla na poschodie do pracovne, kde našla manžela sedieť na kresle, videla ako si zakásal tričko do nohavíc, maloletá dcéra stála pri ňom, keď sa ho opýtala, čo tam robia, tak manžel obžalovaný jej dal do ruky spinner, nad čím sa pozastavila, bolo jej to divné, pretože spinner mala už skôr a čo by jej tam ukazoval. Keď obžalovaný odišiel vonku fajčiť, opýtala sa dcéry, čo naozaj v pracovni robili, ona jej najskôr nechcela povedať, avšak neskôr uviedla, G. R. A. D. R. E., N. R. D., R. H. R. N., L. R. A. T., H. R. E. S. N. D., E. K. J. D., G. Q. R. U. R. W. N., G. U. E. D.. Nevedela, čo má robiť, susedka X. R. jej odporučila, aby sa poradila s psychologičkou. Následne kontaktovala viaceré psychologičky, potom 29.06.2020, keď prišla z práce a obžalovaný nebol doma, znovu zobrala dcéru do svojej izby a zapla nahrávanie na mobilnom telefóne a rozprávala sa s ňou, pričom dcéra jej povedala, že C. R. U. U., G. W. S. J. B. A. R. L. Y. E. D. P. W. R. U., G. R. N. E. K. D. R. U., G. I. K. J. U. W. R. D. M., W. J. I. Q., P. K. W. D., S. G. U. E., V. J. U. N., Q. B. K. E. R., P. D. C. C., V. D. R. J. L. B. W. D., H. D. P. E. N., P. D. P. W., W. R. N. R. D. S. D. S. W. R. N. R. D., R. N., W. J. M. I. S. I. U. Q., W. R. V. D., P. R. D., W., E. J. W. D., G. I. B. Z., D. K. J. D., G. S. Q. R. XX.XX.XXXX R. M. N. R. D.. Ďalej svedkyňa uviedla, že mala záujem, aby si dcéru vypočula nejaká psychologička, a aby zhodnotila, či dcéra hovorí pravdu. Aj jej dcéra sem tam ako každé iné dieťa občas klamala, keď jej na to prišla, priznala sa, išlo o také veci, či zjedla nejakú sladkosť alebo či zjedla obed, nikdy nešlo o vážnu záležitosť.

Ani krajský súd nezistil dôvody, ktoré by spochybňovali vierohodnosť výpovede svedkyne poškodenej J. C., keď o tom, že kontaktovala hneď susedu, to táto svedkyňa potvrdila, pričom uviedla, že svedkyňa pritom mala uplakany hlas a navyše aj podľa záverov znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológia je táto svedkyňa osobnosťou s normálnou štruktúrou, s racionálnym prístupom k svetu a riešeniu problémov, kontrolu reality má uchovanú, emotivita je stabilizovaná, frustračná tolerancia a kontrola záťaže je primeraná. V jej prežívaní neboli zistené známky patologickej vzťahovosti alebo podozrievania, jej žiarlivosť bola primeraná situáciám, intelektové schopnosti sú v pásme priemeru, osobnosť nie je patologicky štruktúrovaná, má kognitívne a psychické predpoklady podať vierohodnú výpoveď, rovnako špecifická vierohodnosť je zachovaná. Nebola u nej zistená snaha javiť sa v lepšom svetle ani tendencia skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, nezistila ani motív poškodiť obvinenému.

Kľúčovým a jediným priamym dôkazom v prejednávanej veci bola výpoveď svedkyne mal. B. C., ktorá bola vypočutá v prípravnom konaní po začatí trestného stíhania, ale pred vznesením obvinenia dňa 07.07.2020 v prítomnosti psychologičky, prokurátorky a zástupkyne Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, z čoho bol vyhotovený aj videozáznam. V čase výsluchu mala maloletá 9 rokov, uviedla, že lepší vzťah má s mamkou, lebo sa o ňu viac stará a často na ňu myslí, varia, spolu sa učia, niekedy sa aj hrajú, s ockom má tiež dobrý vzťah. Na otázku, s čím nesúhlasila, uviedla, že P. W. D. C. [, D., G. B. Z. C. E., S. P. E., J. D., W. F., B. Z. C. E. K. R. S. K. T. L. J. C. M., W. L., S. R. N. R. J. D., W. R. A. Q. E. U. S. T. K. P. S. U. R. Q. E. S. D. T. K. R., D. E. B. U. S. K. R. K. S. U., C. J., R. R., H. R. E. N. R. D., W. U. R. S. W. C., Q. J. R. R. P. X. K., S. Q. R. E. N., C. U., P. A. X. J. E. W., P. Q. U. H. A. B. S. A., I., G. W. B. E. Q. S. A. R. A., A. T. P. A., W. J. C. N. S. B. A. K., C. R. S. U., S. D. U. E. J. Q. D., H. D. C. E., S. B. D., G. B. E., G. E., W. R. D., G. D., W. E. A., G. J. A. E. S. G. T. P. A. S. G. T. D. R. P. Q., S. R. B. N. R. D., J. I. W., B. B. N., R., E., I. J. S. Q., H. A. B. M., G. U. B. Q., J. R. U. C. K. S. D., G. E.. Keďže uvedená výpoveď nebola vykonaná kontradiktórne, krajský súd v zrušujúcom uznesení nariadil okresnému súdu zopakovať výpoveď tejto maloletej, pričom po posúdení takéhoto postupu znalkyňou z odboru psychológie, bola

maloletá vypočutá súdom v prítomnosti znalkyne z odboru psychológia, pričom uviedla, že W. R. Q., K. K. E., C. J. M., D. J. E. D., C. C. N. K., I. R. U. R. Q. S. D., D. R. U. W. Q. R., W. E. E., W. Q. U. H. K. A. B., W. E., S. E. F., W. J. U. D., D. K. M. R. J. U. C. E., E. W. U. E., A. J. U. D., V. W. E., S. B. W. U. Q., E. E. U., W. U. L. A. S. N. R. W., P. R. U. I. K. B., I. R. U. Q. E..

Krajský súd konštatuje, že okresný súd pri výsluchu maloletej svedkyne neporušil predpisy, ktoré upravujú výsluch takejto osoby v konaní pred súdom, maloletej bolo umožnené vyjadriť sa ku skutku, táto odpovedala stručne, následne jej boli kladené otázky, ktoré neboli kapciózne ani sugestívne. Krajský súd považuje postup okresného súdu, keď vypočul maloletú poškodenú v neprítomnosti obžalovaného za zákonný a kontradiktórny, pretože pri výsluchu bol prítomný obhajca obžalovaného, ktorý mal možnosť klásť otázky, pričom podľa § 262 Tr. poriadku, ak je obava, že svedok v prítomnosti obžalovaného nevyovie pravdu, prípadne ak ide o výsluch svedka, ktorému alebo jeho blízkej osobe z podaného svedectva hrozí ujma na zdraví, smrť alebo iné závažné nebezpečenstvo, urobí predseda senátu vhodné opatrenia, prípadne vylúči obžalovaného, jeho dôverníkov a verejnosť po dobu výsluchu takého svedka z pojednávacej miestnosti. Po návrate do pojednávacej miestnosti musí byť obžalovaný oboznámený s obsahom výpovede svedka, môže sa o nej vyjadriť aj bez toho, aby sa so svedkom stretol a môže mu prostredníctvom predsedu senátu klásť aj otázky.

Podľa § 262a Tr. poriadku, predseda senátu vypočuje svedka, ktorý je obzvlášť zraniteľnou obeťou alebo rodinným príslušníkom takejto obeť podľa osobitného zákona tak, aby sa zabránilo vizuálnemu kontaktu s obžalovaným, najmä využitím technických zariadení, vrátane zariadení určených na prenos zvuku; ustanovenie § 262 tým nie dotknuté.

Okresný súd po návrate obžalovaného do pojednávacej miestnosti tomuto prečítal výpoveď maloletej, k výpovedi sa mohol obžalovaný vyjadriť, prípadne klásť maloletej prostredníctvom predsedu senátu otázky.

Pokiaľ ide o námietky týkajúce sa rovnosti zbraní a kontradiktórneho konania poukazuje krajský súd na ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. poriadku, podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 11 Tr. poriadku, podľa ktorého súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

V rámci globálneho systému ochrany detí pred násilím predstavuje Dohovor OSN o právach dieťaťa základný východiskový dokument pre všetky dokumenty týkajúce sa ochrany práv detí. Viaceré články Dohovoru garantujú právo detí na telesnú a osobnú integritu a ustanovujú vysoké štandardy na ich ochranu. Článok č. 19 ods. 1 Dohovoru vyžaduje, aby štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, ktorým je aj Slovenská republika, „prijímali všetky potrebné zákonodarné, správne, sociálne a výchovné opatrenia na ochranu detí pred akýmkoľvek telesným alebo duševným násilím, urážaním alebo zneužívaním (vrátane sexuálneho zneužívania), zanedbávaním alebo nedbanlivým zaobchádzaním, trýznením alebo vykorisťovaním počas doby, keď sú v starostlivosti jedného alebo oboch rodičov, zákonných zástupcov alebo akýchkoľvek iných osôb starajúcich sa o dieťa“. Na účely zistenia, oznámenia, postúpenia, vyšetrovania, liečenia a následné sledovanie uvedených prípadov zlého zaobchádzania s deťmi zahŕňajú takisto podľa potreby postupy pre zásahy súdnych orgánov (čl. 19 ods. 2 Dohovoru). V zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Krajský súd rovnako ako aj okresný súd v prejednávacom prípade postupovali podľa citovaných zákonných ustanovení ako aj podľa Dohovoru. Boli vykonané dôkazy na objektívne posúdenie prípadu, keď bola vypočutá maloletá poškodená kontradiktórnym spôsobom v prítomnosti obhajcu obžalovaného

ako aj bola do konania okresným súdom pribratá znalkyňa z odboru psychológie na posúdenie osobnosti svedkyne J. C..

Vo veci boli vypočutí ako svedkovia B. S. C., matka obžalovaného, svedkyňa X. R., matka poškodenej, svedok B. D. H., D., D. M. D., B. N., ktorí neboli svedkami skutku uvedeného v obžalobe, títo sa vyjadrili v podstate tak, že si nevšimli, aby mala maloletá strach z obžalovaného, ktorého hodnotili ako pracovitého a ochotného človeka.

Výpoveď svedkyne maloletej poškodenej je potom v súlade so závermi znaleckého skúmania znalkyňou z odboru psychológia, z ktorých plynie, že maloletá poškodená má nadpriemerné rozumové schopnosti ako aj verbálne a vyjadrovacie schopnosti, má kvalitnú schopnosť zapamätať si s dostatočným rozsahom detailov, je schopná objektívne vnímať vzniknuté javy a podnety, osobnostný vývin prebieha harmonicky, všeobecná vierohodnosť je nenarušená. K špecifickej vierohodnosti uviedla, že prevažujú znaky svedčiace pre vierohodnosť poškodenej, opis skutku je logický a primerane detailný, je emocionálne prežívaný v súlade s obsahom. Znalkyňa nezistila motiváciu poškodiť páchatelovi. Vyšetrenie nepreukázalo prítomnosť negatívneho prežívania v súvislosti s konaním obvineného, poškodená si vzhľadom na vek neuvedomuje kontext okolností, ak sa skutok stal, brala to ako hru, neuvedomovala si, o čo išlo, nevedela správne pochopiť vzhľadom na svoj vek, o čo išlo. Ak nebolo konanie obžalovaného násilné ani hrubé, skôr nátlakové, nemuselo viesť u maloletej k významnému narušeniu vzťahu k otcovi, mala s ním mnoho iných pozitívnych spomienok. Nemožno u maloletej vylúčiť v budúcnosti v čase sexuálneho dozrievania a nadväzovania intímnych partnerských vzťahov negatívne prežívanie resp. iné psychosexuálne súvislosti. Vo všeobecnosti v predpubertálnom období dochádza k biologickému dospievaniu a s tým súvisiacim zmenám, v tomto období dieťa vie vyhodnotiť, že tieto zážitky sú neprimerané. V čase vyšetrenia prežívala poškodená zmätok v rodine, smútok zo straty otca, samotné konanie bolo v úzadí. Znalkyňa pozitívny vzťah poškodenej k obžalovanému nepovažovala za okolnosť, ktorá by vylučovala, že sa skutok stal, pretože maloletá ešte kvôli veku nevníma kontext a mala s otcom dlho normálny pozitívny vzťah a tieto zážitky prevažujú. V čase skutku je nepravdepodobné, aby dieťa v takom veku vyhľadávalo informácie so sexuálnym obsahom.

Osobnosť obžalovaného bola znalkyňou z odboru psychológie hodnotená ako nadpriemerná, pokiaľ ide o kognitívne schopnosti, pamäťový výkon bol priemerný, ľahko oslabený na úroveň stredného populačného priemeru. Bol bez sklonu ku konfabulovaniu či fabulovaniu. Vyšetrenie nepreukázalo znaky deformácie jeho psychosexuálneho vývinu ani znaky závažných porúch sexuality osobnosti, prítomné sú však odchýlky, ktoré poukazujú na intenzívne úzkostné prežívanie sexuality sprevádzané silným afektom, voči ktorému je bezbranný, prežívanie v sexuálnej oblasti má znaky explozivity, ľahkovážnosti, hravosti až nezodpovednosti. Pravdepodobné sú uvoľnené sexuálne fantázie a nekritičnosť voči svojej osobe. Pri akcentovanej zmyselnosti môže byť neschopný odreagovať svoje silné sexuálne nároky a libido. Uvedené intenzívne afekty môžu viesť k rozličnému kompenzačnému uplatňovaniu sexuálnych potrieb obvineného. Pokiaľ sa skutok stal, nebol motivovaný primárne deviantne, ale pramení z jeho psychologickkej odchýlky v sexualite. Je pravdepodobné, že po prvom náhlom a intenzívnom impulze, kedy obvinený skôr náhodne zažil pre neho atypické vzrušenie, mal nutkavú túžbu toto správanie opakovať (ak sa dialo). Povahové vlastnosti obvineného nie sú významne zhodné so spáchaným trestným činom, avšak prežívanie jeho sexuality vytvára priestor na konanie, ktoré je v súvislosti s vyšetrovanou trestnou vecou.

Zo záverov znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatrie plynie, že obžalovaný je duševne zdravý, jeho osobnosť je diferencovaná, citlivá, labilná s priemerným intelektom. Je heterosexuálne orientovaný s preferenciou dospelých žien, pohlavné preferencie neboli plne jednoznačné, pozitívne reagoval aj na expozície zo spektra mužov a BDSM, vylúčila prítomnosť parafílie, nie sú u neho známky tygatrofilie (erotického záujmu o pokrvnú príbuznú ani pedofilnú perceptivitu). Obžalovaný nie je z psychiatrického ani zo sexuologického hľadiska nebezpečný pre spoločnosť, znalkyňa nezistila prítomnosť sexuálnej deviácie, zaujímavým zistením je otcovská edukácia autoerotiky, bolo to viackrát.

Krajský súd rovnako ako okresný súd konštatuje, že vo veci boli vykonané dve skupiny protichodných dôkazov, na jednej strane je výpoveď maloletej poškodenej, ktorá sa po tom, čo bola prichytená matkou s otcom v pracovni, pričom sa správali neprirodzene a vyhovárali sa, čo tam robia, po naliehaní matky tejto zdôverila o tom, ako sa s otcom hrajú. Matka hľadala riešenie situácie, pričom sa

poradila so susedkou ako aj s psychologičkami, keďže nevedela, či môže dcére veriť. Po vypočutí si odborného a nestranného názoru následne podala trestné oznámenie. U maloletej poškodenej nebola zistená snaha skresľovať, poškodiť otca, išlo o maloleté dieťa. Naopak u obžalovaného bolo zistené intenzívne úzkostné prežívanie sexuality sprevádzané silným afektom, voči ktorému je bezbranný. Uvedené intenzívne afekty môžu viesť k rozličnému kompenzačnému uplatňovaniu sexuálnych potrieb obvineného. Ani krajský súd neuveril obrane obžalovaného spočívajúcej v tom, že on nemal čas ani priestor na takéto konanie, ako zadržaný uvádzal, že oni sa doma s deťmi o sexe nerozprávali, ako obžalovaný už uvádzal, že dcéra bola zvedavá a on jej len odpovedal na otázky, že dcéra ich sledovala aj v noci, aj keď boli v kúpeľni, pričom znalkyňa uviedla, že dieťa v takom veku nemá záujem o takéto veci. Okresný súd teda vykonané dôkazy vyhodnotil správne a logicky.

Správne zistenému skutkovému stavu potom zodpovedá správna právna kvalifikácia konania obžalovaného ako zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, pretože obžalovaný osobu mladšiu ako pätnásť rokov iným spôsobom sexuálne zneužil a naplnil tak po stránke objektívnej ako aj subjektívnej znaky uvedeného zločinu.

Podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona sa trestného činu sexuálneho zneužívania dopustí ten, kto vykoná súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov alebo kto takú osobu iným spôsobom sexuálne zneužije, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Krajský súd sa však nestotožnil s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného aj podľa § 201 ods. 2 písm. b) Tr. zákona a síce že obžalovaný sa trestného činu dopustil na chránenej osobe, ktorou je podľa § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona dieťa. Dieťaťom je podľa § 127 ods. 1 Tr. zákona osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak Trestný zákon neustanovuje inak.

Na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno zároveň prihliadnuť ako na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby (§ 38 ods. 1 Tr. zákona). Toto ustanovenie upravuje, že v prípade konkurencie platí zásada, že prednosť má použitie určitej okolnosti len ako kvalifikačného znaku základnej skutkovej podstaty pred jej iným použitím. Určitú okolnosť ako prísnejší kvalifikačný znak možno použiť len vtedy, ak táto okolnosť nie je obsiahnutá v základnej skutkovej podstate. Pri trestnom čine sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona je v základnej skutkovej podstate osoba mladšia ako pätnásť rokov, pričom v kvalifikovanej skutkovej podstate tohto trestného činu je kvalifikačným znakom v zmysle § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona chránená osoba, ktorou sa rozumie dieťa, teda osoba mladšia ako osemnásť rokov. V tomto prípade dochádza k prelínaniu kvalifikačných znakov a osobitný kvalifikačný znak v podobe chránenej osoby nemožno použiť.

Pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku podľa § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, teda o spáchanie skutku na chránenej osobe a to blízkej osobe, nepochybne dcéra obžalovaného je blízkou osobou podľa § 127 ods. 4 Tr. zákona. Zároveň je však potrebné prihliadať na ustanovenie § 139 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorého ustanovenie § 139 ods. 1 Tr. zákona sa nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej na správne vymedzenie skutku v obžalobe, či odsudzujúcom rozsudku nie je postačujúce, ak je v skutku označená poškodená osoba len ako chránená osoba v zmysle § 139 ods. 1 Tr. zákona (dcéra obžalovaného), ale je nutné brať do úvahy aj ustanovenie § 139 ods. 2 Tr. zákona a súvislosť musí mať odraz v opise skutku, nakoľko v opačnom prípade skutok nenapĺňa znaky tejto kvalifikovanej skutkovej podstaty a obžalovaný z jej spáchania nemôže byť uznaný za vinného. Pokiaľ trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením chránenej osoby, nie je ani možné použiť tento znak (chránenej osoby) ako kvalifikačný moment pri právnej kvalifikácii stíhaného skutku. V danom prípade by bolo na základe vykonaného dokazovania namieste skutkovú vetu doplniť o súvislosť spáchaného činu s postavením chránenej osoby v podobe, že obžalovaný sa skutku dopustil preto, že zneužil čas, keď nebola nablízku doma matka a dcéra mu dôverovala, že ide o hru, a preto očakával, že poškodená urobí, čo od nej chcel, že o tom nepovie nikomu a podobne. V tomto smere krajský súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 117/2014. Keďže však v danom prípade skutková veta rozsudku a ani obžaloby neobsahuje údaj o súvislosti páchatelovho konania s postavením poškodenej osoby ako blízkej osoby, krajský súd nemôže skutkovú vetu doplniť, pretože nemôže zhoršiť na základe odvolania podaného v prospech obžalovaného jeho postavenie, zrušil rozsudok vo výroku o vine, keďže skutková veta nie je v súlade s kvalifikovanou skutkovou podstatou stíhaného trestného činu.

Pokiaľ ide o výrok o treste, za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona je možné uložiť jeho páchatelovi trest odňatia slobody na tri roky až desať rokov. Krajský súd vychádzal pri rozhodovaní o výmere trestu jednak z osoby páchatela, kde zo záverov psychologického skúmania plynie, že u obžalovaného sú prítomné znaky svedčiace pre pozitívnu prognózu, nakoľko je osobnosťou relatívne vyváženou, sociálne adaptovanou a rodinne ukotvenou so žiadúcou hodnotovou orientáciou. Riziko recidívy je skôr menej pravdepodobné, avšak je závislé od vlastného postoja obvineného k vyšetrovanej trestnej veci a jeho sebakritiky, jeho postoja k svojej osobnosti vrátane sexuality. Keďže doposiaľ obžalovaný vychádzajúc z odpisu registra trestov nebol súdne trestaný, zamestnávateľom bol hodnotený ako v podstate zodpovedný pracovník, v prejednávanej veci bol vo výkone väzby od 07.07.2020 do 16.02.2022, teda viac ako rok a pol, považoval krajský súd za primeraný tak pre nápravu obžalovaného ako aj pre ochranu spoločnosti trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov, teda nad dolnou hranicou trestnej sadzby. Keďže nepovažuje vzhľadom na časový odstup a predchádzajúci v podstate bezúhonný život obžalovaného nutné nariadiť výkon trestu, výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil na skúšobnú dobu piatich rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu a povinnosti podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii zameranej na v znaleckom posudku z psychológie uvedených problematických čŕt osobnosti. V prípade, ak sa obžalovaný nepodrobí uvedenej povinnosti, prípadne ak nebude viesť v skúšobnej dobe riadny život, môže súd rozhodnúť o nariadení výkonu trestu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.